

گام اول!

شاید خیلی اوقات از حرف های دیگران ناراحت شده باشیم! شاید هم الان که این خطوط را می خوانیم از دست یکی از دوستانمان آنقدر ناراحت باشیم که تصمیم داریم دیگر با او حرف نزنیم!! ... شاید هم این ناراحتی ما به خاطر آن باشد که او یکی از خصوصیات اخلاقی یا رفتاری و یا یکی از مسائل خصوصی زندگی ما را به دیگران گفته است و موجب شده دیگران به ما بخندند!! یعنی همان کاری که گاهی اوقات ...!!

آیا تا به حال نشده چیزی بگوییم که دوستانمان بخندند اما یکی از همکلاسی هایمان هم ناراحت شود؟! آیا تا به حال نشده در جمعی باشیم که از بیان زشتی های دیگران ساعتی را با همدیگر شادند و می خندند؟! آن دوست ما هم اشتباهی را کرده که ما مرتکب شده ایم!!

اگر کسی هر کار که می خواهد انجام دهد فکر کند که اگر این عمل را دیگری انجام دهد او چه حالی خواهد داشت، لاقلاً بعضی از کارهای ما ترک می شود و میزان تکرار بعضی از کارهای ما بیشتر می شود. البته پیش از همه ی این ها باید تکلیفمان را با خودمان روشن کنیم! آیا ما خواستار روابطی سالم و دوستانه هستیم یا نه؟!

اگر جواب مثبت است باید به این قانون توجه داشته باشیم که: «اگر طالب دوست هستید دیگران را به باد تمسخر و ملامت مگیرید و سرزنش نکنید!»^۱

---

^۱ - با نگاهی بر فصل اول از کتاب آیین دوست یابی - دلیل کارنگی